

N:o 23.

Af Herr **Gyllensvaan** (återtagen af motionären).

N:o 24.

Af Herr **Hasselrot**: Om anvisande af ett extra anslag å 5,000 R:dr, att användas till stipendier åt personer, som vid utländska anstalter för uppfostran af vanvårdad ungdom samt fängelser afsedda för reformatorisk straffbehandling vilja inhemta kändedom om der vidtagna anordningar och behandlingssätt.

Flera under sednare tider inom landet utgifna skrifter utvisa, att i vissa andra länder, efter mångåriga bemödanden, sådana åtgärder blifvit vidtagna, som ledt till betydlig minskning i laster och brott och moraliskt förfall. Så tager man der hand om, och lyckas i många fall till nyttiga samhällsmedlemmar omskapa de olyckliga barn, hvilka, i saknad af föräldravård och lemnade till rof för lättja, dåligt sällskap och allehanda frestelser, i hvarje samhälle utgöra den stam, hvarifrån fängelserna sedan företrädesvis befolkas. Man har likaledes funnit en lycklig lösning af det svåra problem att förbättra till brott och straff hemfallne unga personer och att bereda möjlighet för den till mogen ålder komne brottslingen och straffången att såsom duglig arbetare utgå ur fängelset och inom samhället åter upptagas. Till dessa lyckliga resultat har man dock icke kommit utan efter många, långva-

riga försök och en dyrköpt erfarenhet. Underrättelsen om de framsteg andra länder i dessa afseenden gjort, har emellertid äfven hos oss framkallat en lifligare önskan att här vinna samma goda ändamål; men, derest vi endast genom egna rön och i stöd af förvärfvad erfarenhet skulle leta oss fram till den rätta vägen, vore att befara, att, om de goda frukterna allt för länge uteblefve, vi kunde tröttna innan målet hunnes. Det skulle derföre vara af stort praktiskt gagn, att personer, hvilka voro lämpliga till en gagnande verksamhet i berörde riktning och ville deråt sig egna, sattes i tillfälle att genom någon tids vistelse vid dylika inrättningar i andra länder inhemta fullständig kännedom om de anordningar och det förfaringsätt, som der följes och erfarenheten visat vara det bästa. Samhället skulle på sådant sätt komma i besittning af den gagnande erfarenhet andra länder efter många års bemödanden vunnit och vi skulle innan kort blifva i tillfälle att på mera säker grund vidtaga åtgärder för att rädda så väl unga vanartade, som till mogen ålder komma, till brott och straff hemfallna personer.

Frågan synes mig vara af den samhällsvigt och betydelse, att densamma förtjenar att af staten tagas om hand och understödjas. Jag tager mig derföre friheten föreslå,

att Riksdagen måtte till Kongl. Maj:ts disposition för nästa år ställa ett belopp af Femtusen R:dr att användas till stipendier eller understöd åt lämpliga personer för att sätta dem i tillfälle att vid vissa utländska anstalter för uppfostran af vanvårdad och vanartig ungdom samt vid fängelser, afsedda för reformatorisk straffbehandling, inhemta fullständig kännedom om der vidtagna anordningar och behandlingssätt och mot förbindelse ej blott att till Kongl. Maj:t afgifva noggrann berättelse om förhållandet, utan ock att derefter under viss tid mot skälig aflöning tjenstgöra vid sådan anstalt eller straffinrättning inom riket, som Kongl. Maj:t må finna skäl bestämma.

Stockholm den 30 Januari 1873.

Carl Hasselrot.
